

வேற்றுமை மயங்கியல் உரை வேறுபாடுகளும் காரணங்களும்

முனைவர் சா.ஞா.எஸ்தர் அருள் மேர்

உதவிப் பேராசிரியர்

மகளிர் கிறித்தவக் கல்லூரி

சென்னை

முன்னுரை

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் வரையறுத்த தொல்காப்பியர் தாம் இயற்றிய சொல்லதிகாரத்தில் சொல்லின் தன்மை, வகைகள், வழங்கும்முறை, கையாளப்படும்விதம் முதலானவற்றைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறார். இவ்வியலில் வேற்றுமைகள் தம்முள் உருபு மற்றும் பொருள் அடிப்படைகளில் மயங்குமாற்றை விளக்குகிறார். தொல்காப்பியரின் இலக்கண நூற்பாக்களுக்கு உரை எழுதியவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார், பேராசிரியர் முதலானோராவார். உரையாசிரியர்கள் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு மிகவும் பிற்பட்ட காலத்தவர். வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் வாழ்ந்தவர்கள். எனவே தொல்காப்பியர் வகுத்த இலக்கணத்திற்கு அவர்கள் வரையறுத்த உரைகளில் பற்பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. உரைவேறுபாடுகளுக்கானக் காரணங்கள் திறனாய்வாளர்களின் கண்ணோட்டத்திலோ அல்லது உரைகளின் தொகுப்புகளிலோ தெளிவாக இடம்பெறவில்லை. உருபு மயக்கமா அல்லது பொருள் மயக்கமா என்ற கருத்து மயக்கம் முற்றிலும் தீர்க்கப்படவில்லை. அவர்களின் உரை வேறுபாடுகளுக்கான காரணங்களை அவர்களது வாழ்வின் பின்னணியிலிருந்து ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மலர்: 3

இதழ்: 3

தொகுதி: II

மாதம்: ஜனவரி

வருடம்: 2019

ISSN: 2454-3993

உரையாசிரியர்களின் காலப் பிண்ணனி

கி.பி பதினோராம் நூற்றாண்டு முதல் பதினான்காம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள காலகட்டத்தை உரையாசிரியர்களின் காலம் என்று அழைக்கலாம். உரையாசிரியர்களின் வரிசையில் முதலில் மூழ்கி முத்தெடுத்தவர் இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரைகண்டவர். காலத்தால் முற்பட்டவர். முதன்முதலில் உரைகண்டவர். சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர். சமயப் பொறை உடையவர்.காலமாறுபாட்டால் சொற்கள் அடையும் மாற்றங்களைக் குறிப்பிடல். இலக்கிய வரலாற்றுச் செய்திகளைக் குறிப்பிடல் முதலான இவரது உரைச்சிறப்புக்குக் காரணமாகின்றன. சொல்லதிகாரத்திற்கு உரையெழுதிய பல்வேறு உரையாசிரியர்களில் சேனாவரையரின் உரையே சிறந்தது என்ற கருத்து நிலவுகிறது. இவர் பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். வடமொழி புலமைபெற்ற இவர் திட்பநுட்பம் செறிந்த உரையினைத் தந்துள்ளார். இவரது சான்றுகள் வாயிலாக அக்கால மக்களின் வாழ்வியல் நெறிகளையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் பண்பாட்டு முறைமைகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம். தெய்வச்சிலையாரது உரை உயிரோட்டமும் எளிமையும் உடையது. வடமொழிப் புலமை பெற்றவர்.இவரது உரையில் செறிவும் விளக்கமும் இருக்கும். நச்சினார்க்கினியர் வடமொழி தமிழ் மொழி இரண்டையும் பயின்ற பேரறிவாளர். வைதிக சமய சமயத்தவர்.

நூலாசிரியரின் சமயம், உள்ளப்பான்மை, நூற்போக்கு முதலியவற்றை அறிந்த பின்னரே உரையெழுதுவார். கல்லாடனார் காலத்தால் பிற்பட்டவர். தயக்கத்தோடும் ஐயத்தோடும் பல இடங்களில் உரை கண்டுள்ளார். உரையாசிரியர்களின் காலப்பின்புலம் வாயிலாக அவர்களது உரைச்சிறப்புகளும், உரை வேறுபாடுகளும் மதிப்பிடப்படுகின்றன.

உருபு மயக்கம் - உரை வேறுபாடு

மயங்குதல் என்பதற்கு புலர்தல், உறழ்தல், கலந்து நிறறல் என்று பல பொருள் கொள்ளலாம். ஒரு உருபு அல்லது பொருள் வந்து நிற்கும்பொழுது இங்கு இரண்டும் கலந்து நிலை திரிகின்றன. இதனால் மயக்கம் உண்டாகிறது.

“யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும்

பொருள்சென் மருங்கில் வேற்றுமை சாரும்” (தொல் - சொல், 23)

எந்த உருபில் கூறப்பட்ட சொல்லாயினும் அவ்வுருபில் பொருள் செல்லுமிடத்து அவ்வேற்றுமை உருபு சாரும் தன்மையுடையது என்பது பொருள்.

சான்று: “நாணற்கிழங்கு மணற்கு ஈன்ற முளை”

இச்சொல்லில் மணற்கு என்ற சொல்லில் வரும் குகரம் உறுதியாக இடப்பொருளையே காட்டுகிறது. ஏழாம் வேற்றுமை உருபான “இல்” வருவதற்குப் பதிலாக, நான்காம் வேற்றுமை உருபான “கு” இங்கு மாறி வந்துள்ளது. இந்த நூற்பாவிற்கு உரை வேறுபாடு பெரும்பாலும் இல்லை. சான்று விளக்கங்களில் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர் ஆகியோர் ஒன்று படுகின்றனர்.

“குத்தொக வரும் கொடையெதிர் கிளவி

யப்பொருளாதற் குறித்துமாகும்” (தொல் - சொல், 16)

“கு” உருபு தொக்கிநிற்கும் கொடையெதிர் கிளவிக்கு ஆறாம் வேற்றுமை உருபு வருதலும் உண்டு என்பது பொருள்.

சான்று: நாகர் பலி - நாகரது பலி என்றும், நாகர்க்குப் பலி என்றும் இரு பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார் ஆகிய மூவரும் தொகை விரிவதால் வேறுபாடு கூறப்படுகிறது என்கின்றனர். இங்கு கு வரவேண்டிய இடத்தில் அதுவந்து நின்றாலும் கொடைப்பொருள் மாறுபடவில்லை.

சான்று: கோயில் மாடு - கோயிலது மாடு - கோயிலுக்கு மாடு என் இரு வகையில் விரிக்கையில் கோயிலுக்குக் கொடுத்த மாடு என்றாலும், கோயிலுக்குரிய மாடு என்றாலும் மாடு கோயிலுக்குச் சொந்தம் என்ற பொருளையே தருகிறது. எனவே இங்கு கு உருபை விட அது உருபே நன்கு பொருந்தி வருவதைக் காணலாம்.

இன்றைய வழக்கில் “கரும்பிற்கு வேலி” என்பதில் “கு” உருபு கொடையெதிர் பொருளைத்தராது “அது” என்னும் ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருளான உடைமைப் பொருளையே தந்து நிற்பதைக் காணலாம்.

பின்வரும் நூற்பா ஆறாம் வேற்றுமை உருபு நான்காம் வேற்றுமை உருபோடு மயங்குவதை விளக்குகிறது.

“அதுவென் வேற்றுமை உயர்திணைத் தொகை வயி

னதுவெனுமு ருபுகெடக் குகரம் வருமே” (தொல் - சொல், 11)

“அது” என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை உயர்திணை தொகைச் சொல்லாக வருமிடத்து “அது” உருபு கெட குகரம் வந்து மயங்கும். இந்த நூற்பாவிற்கு உரையாசிரியர் ஒருவகையாகவும், சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார் ஒருவகையாகவும், நச்சினார்க்கினியர் ஒருவகையாகவும் பொருள் கூறினாலும், ஒரே மயக்கத்தைக் கூறிச் செல்லுகின்றனர். உயர்திணைச் சொல் விரிவடையும்பொழுது “அது” என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை தனது உருபை இழக்க நான்கன் உருபாகிய குகரம் வந்து நிற்கும்.

சாத்தனுக்கு மகன் பிறந்தான் என்று கூறுவோமேயொழிய சாத்தனது மகன் பிறந்தான் என்று கூறுவதில்லை. அது என்பது உயர்திணையோடு பொருந்தி வருவது இல்லை. உயர்திணையடுத்து அ.றிணையோ அல்லது பொருளோ வந்தால் “அது” உருபும் உயர்திணை வந்தால் “கு” உருபும் வருகிறது.

சான்று: **நம்பியது பொருள், நம்பிக்கு மகன்.** உரை வேறுபாடு பெரும்பாலும் இல்லை. உயர்திணையை அடுத்துவரும் உயர்திணை அல்லது அ.றிணை பற்றிய சான்றுகளே எல்லோராலும் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளன.

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு ஏழாம் வேற்றுமையோடு மயங்கல்

இடப்பொருளில் வரும் “கண்” எனும் வேற்றுமை உருபு சார்புப் பொருளில் மயங்கி வந்துள்ளது.

“கருமல்லாச் சார்பென் கிளவிக்

குரிமையுமுடைத்தே கண்ணென் வேற்றுமை”(தொல் - சொல், 1)

இடப்பொருளில் வரவேண்டிய “கண்” எனும் வேற்றுமை உருபு தன் பொருளை இழந்துச் சார்புப் பொருளில் வருவதால் இது உருபு மயக்கமாயிற்று.

சான்று: **தூணைச் சார்ந்தான் என்பது தூணின்கண் சார்ந்தான்** எனப் பொருள் தருகிறது. இந்த நூற்பாவிற்கு எல்லா உரையாசிரியர்களும் உருபு மயக்கம் என்று விளக்கம் கூறியிருக்க நச்சினார்க்கினியரும், வெள்ளைவாரணரும் பொருள் மயக்கம் என்று கூறியிருக்கின்றனர். அதற்கு அவர்கள் குறிப்பிடுகிற காரணம் பொருத்தமானதாக இல்லை.

இணைப்பொருளில் இரண்டாம் வேற்றுமை வருமிடத்து ஏழாம் வேற்றுமையும் வரும் என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

“சினைநிலைக் கிளவி கையும் கண்ணும்

வினைநிலை யொக்கும் என்மனார் புலவர்.”(தொல் - சொல், 2)

சான்று: **கண்ணைக் குத்தினார் - கண்ணின்கண் குத்தினார்**

இதற்கு வெள்ளைவாரணர் மட்டும் பொருள் மயக்கம் என்று கூறுகிறார். நச்சினார்க்கினியர் முந்தின நூற்பாவிற்கு பொருள் மயக்கம் என்று கூறிவிட்டு, இந்த நூற்பாவிற்கு உருபு மயக்கம் என்று கூறுவது முன்னுக்குப்பின் முரணாக அமைகிறது. எப்படியெனில் முந்தின நூற்பாவில் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு தனது இடப்பொருளை விட்டு கருமச் சார்புப் பொருளில் வந்து நின்றபடியால் அது உருபு மயக்கம் எனவும் இந்நூற்பாவில் கண்ணென் வேற்றுமை தனது பொருளைவிட்டு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளில்வந்து மயங்கின்படியால் இங்கு உருபுகளே மயங்கி வந்துள்ளன. அப்படியிருக்க ஒரேதன்மையுடைய இச்சூத்திரங்களுக்கு நச்சினார்க்கினியர் முதலில் ஒருவகையாகவும் அடுத்து ஒருவகையாகவும் விளக்கம் கூறியிருப்பது முன்னுக்குப்பின் முரணாக அமைந்துள்ளன.

உருபு தொடர்ந்து அடுக்கி வருதல்

ஒரேதொடரில் பல உருபுகள் தொடர்ந்து அடுக்கிவருதலையும் உருபு மயக்கம் எனலாம்.

“உருபு தொடர்ந்தடுக்கிய வேற்றுமைக்கிளவி

ஒரு சொன்னடைய பொருள் சென் மருங்கே”(தொல் - சொல், 19)

தொடரில் பல உருபுகள் தொடர்ந்து அடுக்கி வருமிடத்து இறுதியில் முடிக்கும் சொல்லால் அத்தொடரின் பொருள் முற்றுப்பெறும்.

சான்று: **‘யானையது கோட்டை துதிக்கண் குறைத்தான்’** எனவரும். இந்த நூற்பாவிற்கு உரை கூறுமிடத்து ஒரேவகையான உருபுகளைக்கொண்ட சொற்களே அடுக்கிவரும் என்று சேனாவரையரும், தெய்வச்சிலையாரும் தம்முள் ஒன்றுபடுகின்றனர். ஆனால் நச்சினார்க்கினியர் ஒரே வகையான உருபுகளும் வேறு வகையான உருபுகளும் அடுக்கலாம் என்று கூறுகிறார்.

ஒரே உருபு தொடர்ந்து அடுக்கி வரல்

சான்று: நீ கடைக்கு வரும்போது பையை, குடையை, பணத்தை மறந்துவிடாமல் எடுத்து வா”

பல உருபுகள் தொடர்ந்து அடுக்கி வரல்

சான்று: “இந்தப் பரிசை உன் நண்பனுக்குத் தம்பியொடு சென்று கொடுத்துவிட்டு வா”

வேற்றுமை உருபுகள் பலமுறை தொடர்ந்து அடுக்கிவந்தாலும் தொடர்ந்துவரும் சொற்றொடர்கள் பொருள் தருமுறையில் ஒரேசொல் குறிப்பினவாகவரும் என்பது உரையாசிரியர் அ.கு. ஆதித்தனார் கருத்தாகும்.

சான்று: ‘கண்ணகியைக் கற்புக்கரசியைக் காவிரி பூம்பட்டினத்தாளை வீரப்பத்தினியைப் பிறதெய்வங்களை வணங்காளைப் போற்றி நின்றார்’. இந்த சொற்றொடர்கள் ஐ உருபுபெற்று நின்று ஒரேபொருளையே பெற்று வருகின்றன.

இவரது கருத்து செய்யுளில் பயின்று வருமேதவிர உலக வழக்கில் இப்படி கூறுதல் இல்லை. உணர்வு வாக்கியங்களிலும் தொடர்ந்து பல உருபுகள் ஒரே பொருளை அடிப்படையாகக்கொண்டு அமைய வாய்ப்புண்டு. பல உருபுகள் தொடர்ந்துஅடுக்கி வருவதற்கு உரையாசிரியர்கள் பலர் தம்முள் வேறுபடுகின்றனர்.

தடுமாறு பொருளில் - பொருள் மயக்கம்

‘தடுமாறு தொழிற் பெயர்க்குஇரண்டு மூன்றுங் குடிநிலை யிலவே பொருள் வயினான’ (தொல் - சொல், 12)

தடுமாறு தொழிற்பெயர் என்பது தடுமாறுகின்ற தொழிலைத் தழுவுகின்ற பெயர் என்று கொள்ளலாம். தடுமாறு தொழிலாவது செய்வினையாகவும், செய்ப்பாட்டு வினையாகவும் பொருள் கொள்ளத்தக்க வினைச்சொல்லாகும்.

சான்று: புலிகொல் யானை - புலியால் கொல்லப்பட்ட யானை - புலியைக் கொன்ற யானை

புலிகொல் யானை என்னும் இத்தொடரில் கொல்லுதல் தொழில் புலினுடையதா? யானையினுடையதா? என்பது தடுமாற்றத்திற்குரியதாம். ஆதனால் இதனைப் புலியைக் கொன்ற யானை என்று இரண்டாம் வேற்றுமை உருபிலும் புலியால் கொல்லப்பட்ட யானை என மூன்றாம் உருபிலும் விரிக்கலாம். புலிகொல் யானை என்பது தொகையாகவும், தனித்தொடராகவும் கூறிய வழி உருபு மயக்கமாகும் எனச் சிவலிங்கனார் குறிப்பிடுகிறார். நச்சினார்க்கினியரும், கல்லாடனாரும் இந்நூற்பாவை உருபு மயக்கம் எனக் கூற மற்றவர் பொருள் மயக்கம் என்கின்றனர்.

முடிவுரை

வேற்றுமை மயங்கியல் பகுதிக்கு உரைகண்ட உரையாசிரியர்களின் உரைகளில் பொருள் நிலையில் மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன.உரையாசிரியர்களின் உரைவேறுபாடுகளுக்குக் காரணம் அவர்களது வாழ்வியல் பின்புலமும் அக்கால மக்களின் மொழி வழக்காறுகளுமாகும். வேற்றுமை உருபுகளின் மயக்கமும், பொருள் மயக்கமும் காலந்தோறும் மாறுபடுவன.உரையாசிரியர்களின் நடை, புலப்படுத்தும் முறை, சான்று காட்டும்விதம், திறனாய்வு செய்யும் துணிவு, உரை எழுத முயன்ற ஊக்கம் இவையனைத்தும் அவர்கள் கால பின்புலத்தாலும், அவர்களது புலமைத் திறத்தாலும், ஊக்கப்படுத்திய கழகங்களாலும் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. உரைகளில் மாற்றம் இருந்தமைக்கு அவரவர் காலப்பேச்சு வழக்கும் ஒருகாரணமாகலாம். எப்படியெனில் ஒருகாலத்தில் பேச்சு வழக்காக எண்ணப்பட்டவை மற்றவர் காலத்தில் அருகிய வழக்காகவோ அல்லது அப்படி ஒரு சொல்லே இல்லாமலோ இருந்திருக்கலாம். இதனால் அவரவர் அறிந்த வழக்கிற்கேற்றபடி உற்றுநோக்கிய திறனுக்கேற்றபடி உரைகள் அமைந்துள்ளன.

பார்வை நூல்கள்

1. மு.வை.அரவிந்தன்; உரையாசிரியர்கள்.
2. சூ.இன்னாசி; சொல்லியல்.
3. வ. சுப.மாணிக்கம்; தொல்காப்பியத்திறன்.